

Landstingets Forhandlinger. (10.)

145

21. Nov. 1900: 1. Beh. af Lovf. om Ophæv. af Land- og Ligningsskatten m. m.

146

særligt for Kjøbenhavn, om end jeg indrømmer, at der navnlig for Kjøbenhavn vil være en Fordel deri, da saa mange Aktieselskaber have deres Hjemsted i Kjøbenhavn. — Man byder endvidere den mellemkommunale Beskatning, om hvilken det forlængst er paavist, at den ikke er andet end et Kvaksalvermiddel, som ikke tilfører Kommunen som Helhed betragtet en eneste Øre i Indtægt. Den fordeler Indtægterne paa en anden Maade, men den byder ikke i og for sig den allerringeste Fordel for Kommunerne, hvilket ogsaa er Grunden til, at man her i Landstinget for nogle Aar siden kom ind paa en anden Maade, en Beskatning af Næringsdrift.

Det er altsaa i Hovedtrækkene det, som foreligger i de Forslag, som nu ere til Behandling, og jeg nægter ikke, at efter min Mening har Regeringens Forslag store Fortrin, med Hensyn til en ligelig og retfærdig Fordeling af Skatten. Saaledes som det er nævnt i Bemærkningerne til Forslag til Lov om Statstilskud til Kommunerne, har Regeringen haft til Formaal: Først at inddrage hidtil skattefrie Objekter under Beskatning; dernæst at nedbringe Hartkornsafgifterne til Amt og Sogn henimod, hvad de vare før 1890, ved Hjælp af et Statstilskud; dernæst at normere Statstilskuddet saaledes, at det giver Kommunerne en i Tidens Løb stigende Indtægt; fremdeles Fiksering af en Maksimumsgrænse for Hartkornsafgifterne — et meget omtalt Spørgsmaal —, og endelig Ansættelse af samtlige Ejendomme i Kommunerne til Ejendomsskyld efter deres Værdi i Handel og Vandel. Det er det, Regeringen har erklæret for sit Formaal, og jeg ser ikke rettere, end at det i Virkeligheden ogsaa er det, Regeringens Forslag stile paa, og at de gøre det paa en Maade, som man maa erkende for at være i og for sig meget tilfredsstillende, og som paa mange Punkter indeholder Fremskridt i Sammenligning med Folketingets Forslag.

Hvad nu særlig det Forslag angaar, som er til Behandling i Dag, gaar dets første Paragraf jo ud paa at ophæve Land- og Ligningsskatten og at forandre Bygningsafgiften noget. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Land- og Ligningsskattens Bortfalden har man længe i begge Ting været

enig, saa derom vil det ikke være vanskeligt fremdeles at fastholde Enighed. — Det andet Spørgsmaal, om Bygningsafgiften, er af praktisk stor Betydning, fordi man derved kommer bort fra en Beregning, som i Øjeblikket er meget vidtløftig, vanskelig og meget lidt tilgængelig for den enkelte, hvis Ejendom skal ansættes til Bygningsafgift. Idet man altsaa først kommer bort fra disse Satser, som ere mindre heldige, gaar man tillige over til en Nedsættelse, som heller ikke er ganske uden Betydning. Den Indtægt, Staten nu har af Land- og Ligningsskatten, er angiven til 1,927,000 Kr. — jeg tror for Resten, den er angiven noget forskelligt paa et Par Steder i Lovforslaget, men altsaa noget over 1,900,000 Kr. — og det, som Nedsættelsen af Bygningsafgiften vil andrage, er noget over 1 Mill. Kr., saa at der bliver et Spørgsmaal om at opgive Skat til et Beløb af 2,940,000 Kr. om Aaret.

Hvad Formue- og Indkomstskatten angaar, er den jo bygget paa det engelske Princip om ens Indkomstkildebeskatning. Hvad denne gaar ud paa, tør jeg anse for saa bekendt for ærede Medlemmer, at jeg ikke skal opholde Tingets Tid ved at gaa ind derpaa. De Hovedprincipper, man i den Henseende vil gøre Regning paa at kunne føre frem, ere væsentlig disse, at man med Sikkerhed kan ramme al Kapitalindkomst, altsaa netop den Indkomst, man ikke ad anden Vej er sikker paa at kunne faa fat i, med andre Ord, den Indkomst, som lettest af alle skjuler sig og unddrager sig for Beskatning. — Dernæst er der ogsaa efter mine Begreber et meget væsentligt Fortrin deri, at den tvungne Selvangivelse bortfalder. Og endelig er Forholdet det, at den store Del af Skatten, som udrædes gennem Kapitalskatten, ikke mærkes nær saa trykkende — fordi den afdrages efterhaanden, som man faar sine Indtægter — som Tilfældet vilde være, naar man paa en Gang skulde indbetale de Beløb, som Skatten ansattes til. — Til Udførelsen af det, som Regeringen foreslaar om Indførelse af Formue- og Indkomstskatten, benytter Regeringen først og fremmest med Hensyn til alle faste Ejendomme, der til alle Tider ville være den væsentlige Del af Ejendommen i et Land,